

[...]

32.539/II/PF

[...]

Ter zitting van 21 december 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht van een Franstalige, de heer [...], wonende te Wezembeek-Oppem, die van de Belastingdienst voor Vlaanderen van de Vlaamse Gemeenschap opnieuw een Nederlandstalig aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voor het jaar 2000 heeft ontvangen.

De heer [...] had reeds een dergelijke klacht ingediend met betrekking tot een aanslagbiljet voor het jaar 1999, waarover de VCT zich in het advies 31.212 van 17 februari 2000 had uitgesproken.

*
* *

De VCT was van oordeel dat een aanslagbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren is, en dat met toepassing van artikel 25, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verwijst, de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Ingevolge het voormelde VCT-advies was de taalaanhorigheid van de heer [...] de Belastingdienst voor Vlaanderen met zekerheid bekend.

Bijgevolg diende het aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voor het jaar 2000 hem in het Frans te zijn toegestuurd.

De VCT is derhalve van oordeel, met één onthouding van de Nederlandse afdeling, dat de onderhavige klacht ontvankelijk en gegrond is.

Zij wijst erop dat het aanslagbiljet dat achteraf door de Belastingdienst voor Vlaanderen zal worden gestuurd, als een origineel moet worden beschouwd.